

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/32702 en 07/32703 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Arnhem, van 7 september 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 september 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 21 september 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

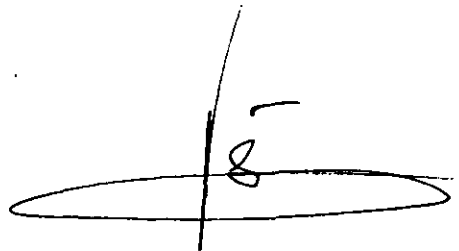
w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 oktober 2007

13-473.

Verzonden: 19 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzieningenrechter

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 07/32703 (verzoek)
AWB 07/32702 (beroep)

Datum uitspraak: 7 september 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer:
van Iraanse nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde drs. F.W. King,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 20 augustus 2007 heeft verweerder de aanvraag van verzoeker van 14 augustus 2007 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Ter Apel. Verzoeker heeft daartegen op 20 augustus 2007 beroep ingesteld. Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten. Bij verzoekschrift van 20 augustus 2007 heeft verzoeker verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden ter zitting van 31 augustus 2007. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. F. Ticheler.

Registratienummer: AWB 07/32703 (verzoek)
AWB 07/32702 (beroep)

2

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.

3. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De toetsing of de aanvraag in een aanmeldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de gedane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing.

4. Op 7 december 2004 heeft verzoeker een aanvraag gedaan voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 19 mei 2004 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem, heeft op 24 augustus 2006 het beroep tegen dat besluit ongegrond verklaard. Het besluit staat na de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 31 oktober 2006 in rechte vast.

5. Op grond van artikel 4:6 van de Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt ingediend. Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten en omstandigheden worden vermeld.

6. Verzoeker heeft aangevoerd dat verweerder zijn herhaalde aanvraag ten onrechte met toepassing van artikel 4:6 van de Awb heeft afgewezen. Verzoeker heeft een aantal documenten overgelegd ter onderbouwing van zijn asielaanspraak. Hij heeft zich op het standpunt gesteld dat er nieuw beleid is waarmee verweerder rekening had moeten houden bij de beoordeling van zijn aanvraag. Voorts doet hij een beroep op artikel 3 van het Europees Verdrag van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Verder verwijst verzoeker naar een uitspraak van het Europese Hof van Justitie waarin is bepaald dat een bestuursorgaan dient terug te komen op een eerder, onherroepelijk geworden, besluit indien het Hof een andere uitleg heeft gegeven aan een relevante bepaling in het gemeenschapsrecht.

Verzoeker heeft de volgende documenten overgelegd:

- a) een brief van de organisatie Jesh Melli Iran van 8 augustus 2007 waarin volgens verzoeker zijn geboortedatum wordt gecorrigeerd,
- b) een bewijs van deelname aan examens aan de universiteit van Teheran in het semester 1999-2000,
- c) de uitslag van een toelatingsexamen voor de universiteit van Teheran,
- d) een dagvaarding van de Ordekrachten van de Islamitische Republiek van Iran van 12 april 2006, waarin verzoeker wordt opgeroepen te verschijnen op een politiebureau,
- e) een begeleidende brief van de gemachtigde van verzoeker van 10 augustus 2007,

Registratienummer: AWB 07/32703 (verzoek)
AWB 07/32702 (beroep)

3

- f) een kopie van een kennisgeving aan verzoeker om te verschijnen op een politiebureau van 3 mei 2005,
- g) een kopie van een oproep aan verzoeker om te verschijnen op een gerechtelijk complex Valiasr te Teheran van 18 mei 2005.

7. Verweerder heeft de aanvraag van verzoeker afgewezen met toepassing van het bepaalde in artikel 4:6 van de Awb onder verwijzing naar het besluit in de vorige procedure. Verweerder stelt zich op het standpunt dat er met de publicatie van het Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire (WBV) 2007/19 nieuw beleid is gemaakt maar acht dit niet van toepassing op de situatie van verzoeker. Voorts stelt verweerder dat in de Nederlandse wetgeving rekening is gehouden met Europese regelgeving.

8. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

9. Met WBV 2007/19 is de Vreemdelingencirculaire 2000 op een aantal punten gewijzigd naar aanleiding van de uitspraak van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens van 11 januari 2007 in de zaak van tegen Nederland. In de toelichting op de WBV is opgenomen dat: "In die uitspraak het Hof het individualiseringsbeginsel [heeft] genuanceerd door mede een relatie te leggen met de kwetsbare positie van een minderheidsgroep in een land, alsmede met de daaruit voortvloeiende risico's voor een persoon uit die minderheidsgroep bij terugkeer, daarbij dient wel sprake te zijn van een geloofwaardig individueel risico" en "toetsing van asielaanvragen aan artikel 3 EVRM dient te geschieden met inachtneming van de in deze uitspraak van het Hof opgenomen elementen."

10. Verzoeker stelt zich op het standpunt dat dit beleid op hem van toepassing is omdat hij als politiek actief student risico loopt in Iran en vooral omdat hij eveneens van afkomst een Azeri is, een minderheid in Iran. Hij heeft daartoe ook de onder rechtsoverweging 5 genoemde documenten overgelegd.

De voorzieningenrechter is van oordeel dat deze wijziging van de Vreemdelingen-circulaire inderdaad nieuw beleid behelst maar dat dit voor verzoeker geen relevante wijziging is en overweegt daartoe als volgt.

In de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem, van 26 juli 2006 heeft die nevenzittingsplaats in rechtsoverweging 2.12 overwogen dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van het asielrelaas van eiser (hier verzoeker) geen positieve overtuigingskracht uitgaat. Dat houdt in dat verzoeker bij zijn eerste asielaanvraag niet aannemelijk heeft kunnen maken dat hij als student politiek actief was en daardoor een reëel risico liep om te worden onderworpen aan folteringen, onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. De documenten die verzoeker bij deze aanvraag heeft overgelegd maken dat niet anders en kunnen niet worden aangemerkt als bewijzen op grond waarvan getwijfeld moet worden aan de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoeker. In de verklaring van Jehoh Milli Iran van 8 augustus 2006, genoemd onder rechtsoverweging 5 a) wordt de geboortedatum gecorrigeerd die in een eerdere verklaring onjuist zou zijn weergegeven. Van die eerdere verklaring heeft de rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem in eerdergenoemde uitspraak al gesteld dat "de objectiviteit ervan niet geverifieerd kan worden". Verder heeft verzoeker in de eerste aanvraag zijn identiteit niet aannemelijk kunnen maken en kan de verklaring van Jehoh Milli Iran van 8 augustus 2006 daar geen verandering in brengen. Van het bewijs van deelname aan examens, het document genoemd onder rechtsoverweging 5 b), en de uitslag van een toelatingsexamen voor de universiteit van Teheran, genoemd onder 5 c) heeft verweerder terecht overwogen dat dit niets zegt over de politieke activiteiten van verzoeker als student. Verweerder acht overigens wel geloofwaardig dat verzoeker in Teheran student was.

Registratienummer : AWB 07/32703 (verzoek)
AWB 07/32702 (beroep)

4

Voorts heeft verzoeker aangevoerd dat hij als Azeri tot een risicogroep behoort. Verweerder heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat niet gebleken is dat verzoeker als Azeri tot een kwetsbare minderheidsgroep behoort waarop het WBV 2007/19 zou zien. In het landgebonden beleid van Iran zijn Azeri's niet expliciet opgenomen als risicogroep. Ook in het Algemeen Ambtsbericht Iran van de minister van Buitenlandse Zaken van juni 2007 worden Azeri's niet genoemd als kwetsbare minderheidsgroep. Een algemeen ambtsbericht verschaft op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie onder aanduiding – voor zover mogelijk en verantwoord – van de bronnen, waaraan deze is ontleend en is aldus een deskundigenadvies. Door verzoeker zijn onvoldoende concrete aanknopingspunten naar voren gebracht die leiden tot twijfel aan de juistheid van het in het ambtsbericht gestelde omtrent de situatie van Azeri's in Iran. De rechtbank is om die reden van oordeel dat verweerder heeft mogen afgaan op de informatie zoals die in voornoemd algemeen ambtsbericht is neergelegd. Van de dagvaarding genoemd onder 5 d) heeft verweerder terecht gesteld dat het niet als onderbouwing van het asielreelaas van verzoeker kan worden aangemerkt. Niet alleen kan het document niet op authenticiteit worden onderzocht, daarnaast kan uit de inhoud niet worden afgeleid van welke strafbare feiten verzoeker zou worden verdacht. Van de documenten genoemd onder 5 f) en 5 g) heeft verweerder terecht gesteld dat zij evenmin iets toevoegen in de zin van een onderbouwing van het asielreelaas. Deze documenten zijn in kopie overgelegd. Verder heeft de nevenzittingsplaats Haarlem in de eerdergenoemde uitspraak deze documenten reeds buiten beschouwing gelaten omdat niet kon worden ingezien waarom de documenten niet eerder (dat wil zeggen voor het besluit van 19 mei 2004) waren ingediend.

11. Gelet op het voorgaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat verzoeker geen nieuw bewijs heeft geleverd op grond waarvan moet worden getwijfeld aan het eerdere oordeel over de ongeloofwaardigheid van het asielreelaas van verzoeker. Om die reden is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder terecht het nieuwe beleid niet van toepassing heeft geacht op verzoeker.

12. Verzoeker heeft een beroep gedaan op artikel 3 EVRM en daarbij verwezen naar de uitspraak van het EHRM van 19 februari 1998 () waarin wordt gesteld dat onder bijzondere omstandigheden van de termijn – en procedurevoorschriften, zoals artikel 4:6 van de Awb, moet worden afgeweken. Desgevraagd heeft de gemachtigde van verzoeker aangegeven dat het nieuwe beleid in de WBV 2007/19 als de bijzondere omstandigheid moet worden aangemerkt. De voorzieningenrechter overweegt dat nu het nieuwe beleid voor verzoeker niet relevant is, zoals hiervoor is overwogen, dit nieuwe beleid ook niet kan worden aangemerkt als een bijzondere omstandigheid op grond waarvan van termijn – en procedurevoorschriften moet worden afgeweken.

13. Verzoeker heeft voorts verwezen naar arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 13 januari 2004, zaak C-453/00 inzake en tegen het produktschap voor pluimvee en eieren waaruit kan worden afgeleid dat een bestuursorgaan moet terugkomen op een onherroepelijk besluit als het Hof aan een relevante bepaling van gemeenschapsrecht een andere uitleg heeft gegeven. De voorzieningenrechter begrijpt deze grond aldus dat, nu uit het bovengenoemde arrest volgt dat in de eerste procedure is uitgegaan van een onjuiste uitleg van artikel 3 EVRM, verweerder terug moet op komen op het besluit van 19 mei 2004, hoewel dat inmiddels in rechte vast staat. De voorzieningenrechter deelt dit standpunt niet. Ten eerste is het arrest al niet op deze situatie van toepassing omdat artikel 3 EVRM geen bepaling van gemeenschapsrecht is en het arrest niet afkomstig is van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen. Ten tweede is de

Registratienummer : AWB 07/32703 (verzoek)
AWB 07/32702 (beroep)

5

gestelde nieuwe uitleg van artikel 3 EVRM in het arrest voor verzoeker niet relevant. Zoals hierboven weergegeven is immers niet aannemelijk gemaakt dat verzoeker behoort tot een kwetsbare minderheidsgroep als bedoeld in dat arrest.

14. Uit het bovenstaande volgt dat deze aanvraag een herhaalde aanvraag is in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Ter beoordeling staat vervolgens of verzoeker aan deze aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag heeft gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen ná het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat besluit rust.

15. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder zich in het bestreden besluit terecht op het standpunt heeft gesteld dat hetgeen verzoeker ten grondslag heeft gelegd aan zijn aanvraag niet kan afdoen aan het eerdere besluit van verweerder en de motivering waarop dit berust. De documenten genoemd in rechtsoverweging 5 die verzoeker heeft overgelegd kunnen niets afdoen aan het eerdere besluit om dezelfde reden als hiervoor in rechtsoverweging 10 al is overwogen.

16. Derhalve is het beroep ongegrond. Gelet hierop dient het verzoek te worden afgewezen. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Registratienummer : AWB 07/32703 (verzoek)
AWB 07/32702 (beroep)

6

De beslissing

De voorzieningenrechter:

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek een voorlopige voorziening te treffen af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. drs. G.A. van der Straaten en in het openbaar uitgesproken op 7 september 2007 in tegenwoordigheid van drs. M. van der Wel als griffier.

de griffier

de voorzieningenrechter

VERZONDEN OP

07 SEP 2007

cf

Rechtsmiddel:

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS*Immigration Lawyers & Mediators*

**Geen toevoeging verleend door de Raad voor Rechtsbijstand
Hoger beroepschrift**

Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
Vreemdelingenkamer

Inzake:

RAAD VAN STATE	
5407 B	INGEKOMEN 14 SEP 2007
ZAAKNR.	
AAN: V2	
BEHANDELD: DD:	PAR:

appellant
IND-nummer: 0411-11-0349
Drs. F.W. King, gemachtigde

Contra:

De Staatssecretaris van Justitie, verweerder

KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS

Immigration Lawyers & Mediators

Geeft eerbiedig te kennen:

wonende te te dezer zake woonplaats kiezende te (2316 XE)
Leiden aan de Schipholweg 68c, op het kantoor van de rechtskundig adviseur Drs. F.W. King,
die door appellant tot zijn bepaaldelijk gemachtigde wordt gesteld en in verband daarmee dit
hoger beroepsschrift ondertekent en indient.

1. Achtergronden

- 1.1 Appellant is geboren op en bezit de Iraanse nationaliteit.
- 1.2 Appellant komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 7 september 2007 (Awb 07/32703 en Awb 07/32702), welke uitspraak op 7 september 2007 per telefax is verzonden aan de gemachtigde van appellant.
- 1.3 In deze uitspraak heeft de rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard.
- 1.4 In het navolgende zullen eerst de procedurele achtergronden worden geschetst. Daarna zullen de grieven van appellant worden geformuleerd en toegelicht.

2. De procedure

- 2.1 Appellant heeft op 14 augustus 2007 een herhaalde asielaanvraag ingediend.
- 2.2 Bij beschikking van 20 augustus 2007, heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Dit besluit is bekend gemaakt in Aanmeldcentrum Ter Apel
- 2.3 Appellant heeft hiertegen op 20 augustus 2007 beroep ingesteld.
- 2.4 Bij verzoekschrift van 20 augustus 2007 heeft appellant verzocht een voorlopige voorziening te treffen zodat uitzetting achterwege word gelaten tot op het beroep is beslist.
- 2.5 De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden op 31 augustus 2007. Appellant is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door haar gemachtigde, mr. F. Ticheler. Op 7 september 2007 heeft eerder genoemde rechtbank het beroep ongegrond verklaard.

KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS

Immigration Lawyers & Mediators

3. De grieven

Grief I

- 3.1 De eerste grief richt zich tegen rechtsoverweging 13 van de uitspraak Awb 07/32703 en Awb 07/32702, waarin de rechtbank volgens appellant ten onrechte het navolgende overweegt:

"(...) De voorzieningenrechter deelt dit standpunt niet. Ten eerste is het arrest al niet op deze situatie van toepassing omdat artikel 3 EVRM geen bepaling is van gemeenschapsrecht is en het arrest niet afkomstig is van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen. Ten tweede is de gestelde nieuwe uitleg van artikel 3 EVRM in het arrest voor verzoeker niet relevant. Zoals hierboven weergegeven is immers niet aannemelijk gemaakt dat verzoeker behoort tot een kwetsbare minderheidsgroep als bedoeld in dat arrest."

- 3.2 Appellant meent dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het arrest niet op deze situatie van toepassing is, aangezien artikel 3 EVRM geen bepaling is van gemeenschapsrecht is en het arrest niet afkomstig is van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen. Immers, gelet op de aard en inhoud van de meeste bepalingen van het onderhavige verdragsartikel houden de uitvoering en de naleving van een groot aantal materiele verdragsvoorschriften een taak van de wetgever en de besturende overheden in. De rechtsopvatting van de rechtbank behoeft niet helemaal uit te sluiten dat aan een bepaald verdragsartikel in een concrete casus rechtstreekse werking wordt toegekend. De beslissing hierover en de voorwaarden waaronder die rechtstreekse werking aan een bepaling zou worden gegeven, zijn in ons rechtsbestel voorbehouden aan de rechter. Evenwel zal de rechter deugdelijk dienen te motiveren waarom een beroep op een arrest van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens, geen dwingendrechtelijk rechtsgevolgen kan hebben voor de wijze waarop verweerder in casu het recht heeft toegepast.

- 3.3 Appellant is tevens van mening dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de nieuwe uitleg van artikel 3 EVRM in het arrest voor appellant niet relevant is, aangezien hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij behoort tot een kwetsbare minderheidsgroep. Zolang de rechtbank niet motiveert wat de juridische betekenis is van een 'kwetsbare minderheidsgroep' moet het ervoor worden gehouden dat appellant valt onder de reikwijdte van dit begrip, aangezien hij als kritische student tot een sociale groep is gaan behoren op wie de verdenking rust dat zij het overheidsgezag proberen te ondermijnen. Door lid te zijn van een zodanige politieke minderheidsgroep heeft appellant zichzelf gemanoeuvreerd in een gevarenzone. Doordat de Iraanse autoriteiten strafrechtelijke belangstelling hebben voor leden van deze kritische studenten beweging, heeft er toe geleid dat appellant het land van herkomst heeft verlaten. Dat het vluchtverhaal van appellant

KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS

Immigration Lawyers & Mediators

zonder betekenis is gebleven, bevreesd appellant, nu verweerder zelf erkend heeft dat het vluchtverhaal van appellant geloofwaardig is.

- 3.4 Appellant stelt dat hij voldoende heeft aangetoond dat hij politiek actief is geweest in Teheran en tevens is hij van mening dat de rechtbank ten onrechte voorbij is gegaan aan het feit dat verweerder op geen enkele wijze aangetoond heeft dat er sprake is van opvallende of bevreemdingwekkende kenmerken aan het document die twijfels aan de authenticiteit ervan oproepen, noch sprake is van onaannemelijke verklaringen over de wijze van verkrijging van het document. Dit klemmt temeer nu het van algemene bekendheid mag worden geacht dat er in Iran geen sprake is van uniforme procedure voorschriften bij het opstellen van documenten. Appellant verwijst opnieuw naar een uitspraak van de rechtbank Rotterdam, d.d. 5 september 2002, AWB 01/66997, waarin het navolgende staat vermeld:

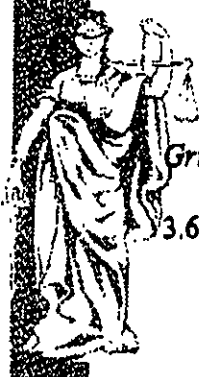
"(...)De rechtbank is echter – mede op grond van meerdere uitspraken (rechtbank Den Bosch 07-02-2000, AWB 98/8198, rechtbank Haarlem 19-09-2000, AWB 99/5068 en rechtbank Den Bosch 03-10-2000/AWB/666) – van oordeel dat er in Iran niet zoiets bestaat als een gangbare praktijk, daar er in Iran veelal geen sprake is van uniforme procedure voorschriften bij het opstellen van documenten."

- 3.4 Appellant meent dat de rechtbank tevens onterecht voorbij is gegaan aan zijn verwijzing naar paragraaf 196 en paragraaf 203 van het 'Handbook on procedures and criteria for determining refugee status' van de UNCHR. Appellant meent dat indien bepaalde verklaringen niet objectief te bewijzen zijn, maar toch een zekere geloofwaardigheid bezitten aan de asielzoeker het voordeel van de twijfel dient te worden gegeven, tenzij er goede redenen voor het tegendeel zijn. Appellant stelt bovendien dat het voor een asielzoeker onmogelijk is elk deel van zijn verklaring met concrete bewijzen te staven en dat de omstandigheden het noodzakelijk kunnen maken aan de asielzoeker het voordeel van de twijfel te geven.

- 3.5 Appellant persisteert in zijn standpunt dat hij behoort, als politiek actief student, tot een minderheid in Iran en is (mede) op grond van deze omstandigheid zijn land ontvlucht, waar hij in een eerder stadium 19 maanden heeft vastgezet vanwege deelname aan een studentendemonstratie. Appellant stelt dat nu hij heeft deelgenomen aan studentendemonstraties, lid is van de Jobheh Milli Iran en in zijn scriptie heeft gesteld dat de heilige Tora een completer leidinggevend boek is voor joden dan de Koran is voor de moslims, hij als zodanig onder een groep studenten gebracht kan worden die een reële kans lopen onderworpen te worden aan een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Appellant stelt dat bovenstaande, gegronde redenen zijn, die een reël gevaar om in een situatie in strijd met artikel 3 EVRM te geraken aannemelijk maken.

Grief II

- 3.6 Deze grief richt tegen rechtsoverweging 14 van de uitspraak Awb 07/32703 en Awb

KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS

Immigration Lawyers & Mediators

07/32702, waarin de rechtbank volgens appellant ten onrechte het navolgende overweegt:

"Uit het bovenstaande volgt dat deze aanvraag een herhaalde aanvraag is in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Ter beoordeling staat vervolgens of verzoeker aan deze aanvraag ten grondslag heeft gelegd. (...)"

"(...)Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen van het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat besluit berust."

3.7 Appellant stelt, gelet op het bovenstaande, dat de rechtbank ten onrechte voorbij is gegaan aan het feit dat een beroep op het arrest en het Wijzigingsbesluit Vreemdelingscirculaire (WBV) 2007/19, met zich meebrengen dat een herhaalde asielaanvraag in de zin van art. 4:6 Awb, niet slechts kan worden afgewezen vanwege het ontbreken van nieuwe feiten en omstandigheden. Nu het recht een wijziging heeft ondergaan had de rechtbank het beroep van appellant niet mogen afwijzen onder verwijzing naar art. 4:6 Awb, zonder dat verweerder heeft onderzocht in welke situatie appellant terecht zal komen indien zijn uitzetting wordt geëffectueerd.

4. Conclusie

Appellant concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot gegrondverklaring van het door hem ingediende beroepsschrift.

Leiden, 14-9-2007

Namens appellant,

F.W. King
Bepaaldelijk gemachtigde

